

העם

שלום ליד האחרון

החלטות ועידת ראבאט

הבהירו כי השליטה

בהתפתחות המדינית

יצאה מירי ישראל

במשך ארבעה ימים, בהם התכנסו 22 מדינות ערב לוועידת הפיסגה שלהם ב-

ראבאט. בירת מרוקו, המשיכו מנהיגי יש- ראל לקוות ולהאמין כי כמו בעבר יעשו גם הפעם הערבים את המלאכה עבור ישראל. פער העמדות בין המלך חוסיין לבין שאר מדינות ערב שתמכו באש"פ כמייצג הבלעדי של ערביי פלסטין, נראה בלתי ניתן לגישור. פרשנים ראו מהיר- הורי ליבם כשהניחו שהוועידה תסתיים בלא כלום.

ואז בא המיפנה. חוסיין נכנע. וועידת הפיסגה של מדינות ערב החליטה פה אחד על זכותו של האירגון לשיחורר פלסטין

להקים מדינה פלסטינית בכל שטחי הגדה המערבית ורצועת עזה.

כך איבדה ישראל את התומך היחיד שעוד נותר לה בסירובה העקשני להכיר בפלסטינים ובזכותם להגדרה ולמדינה מ- שלהם - המלך חוסיין. מנהיגי ישראל הגיבו במרירות ותקיפות. טענו כי החלטת ועידת ראבאט פוסלת את האפשרות להמ- שך שיחות השלום ב'זנבה, שכן ישראל לא תסכים לעולם לשבת עם נציגי אש"פ.

מנהיגי ישראל לא למדו שום דבר ממה שאירע בשנה האחרונה. הם, ורבים מאז-

..פעולת-התגמול של שטעון פרס נגד יצחק רבין חשפה שעוררה מחרידה:

קואליסיון זה, פנומיים

ב ים השערוריות הכלכליות. שרדפו זו את זו בשבועות האחרונים ואיימו להטביע את המדינה וכלכלתה. דומה היה שלא ניתן עוד להמציא שערוייה נוראה ומחרידה מכל אלה שנשטפו עד כה. אולם כאשר אירע הדבר השבוע, הוצנעה הגדולה שבשערוריות בין טורי הכרוניקה היבשה. עיתוני ישראל, הששים תמיד ל- הכתיר כותרות באותיות של קידוש-לבנה לכל סוכרביטוח נמלט או מתווך שהסתבך, התייחסו אל השערורייה החדשה כאל דבר של מה בכך, מבלי להקדיש לה אפילו מאמרי פרשנות.

הגילוי המזעזע, העולה בחומרתו אפילו על שערויית החברה לישראל, נודע ב- מיקרה, כדרך אגב:

כבוצה קטנה של אנשים מוחזי סים ומקורבים לצלחת במדינה, גוי רפת אל כיסה מיליונים רבים, רמזי קומיסיון תמורת הנשק שקונה צה"ל לביטחון המדינה. ממחר כל מטוסים קרב, המסתכם במיליוני דולר דארים, שרוכשת מדינת ישראל כי כספי המיסים של אזרחיה ובכפפי תרומות יהודי העולם, מופרש אי חוז מסויים להעשרתה של קבוצת מיוחסים. חקק לא-מבוטט ממיליוני הרכש החדש שהטיחה המדינה על אזרחיה, מיוועד למעשה לא לרכי-

בגלוי כנגד הוטו שהטיל הרמטכ"ל, רבי אלוף מרדכי גור, בנושא זה. סירובו של פרס להתייצב לימין רבין, גרם לכך שהוא הפך בדיעבד לאחראי הישיר לכך שאריק שרון נשאר בשורות הליכוד בכנסת ולא לבש מחדש את מדי צה"ל. מחוגי הליכוד וגם מקרב הקצונה הבכירה בצה"ל, הושגו כלפי פרס טענות חמורות על עמדתו בפרשה זו.

ראה כי פרס נפגע עמוקות מכך ואיבד את עשתונותיו. אחרת, קשה להבין את מניעיו כאשר יום את אתה הצעות הנואלת ביותר, שאינן תואמות איש מפורט ומעשי כמוהו.

כפאריסודות ובחשאי הכין פרס מובצע, שנראה היה כפעולת-תג- מוד נגד יצחק רבין.

הוא ניהל משאומון חשאי עם האלוף (מיל.) עזר וייצמן, לשם מינויו לתפקיד עוזר שר-הביטחון, במקומו של האלוף (מיל.) מרדכי (מוטי) הרד, העומד לפרוש בקרוב מתפקיד זה.

פרס צריך היה להיות טיפש מופלג או תכנן מאקיאבלי כדי להעלות בכלל בדעתו רעיון מעין זה. שכן עזר וייצמן עמד בראש מסע הצלב נגד יצחק רבין ערב מינויו כראש-הממשלה במקומה של גולדה מאיר.

להעלות הצעה מעין זו, היה זה רק כדי להבהיר לרבין, כי הוא מסוגל לענות לו על "תרגיל שרון" בתרגיל משלו. אלא שתוך כדי כך אירע משאו.

עזר וייצמן ראה כנראה את אפשרות מינויו כעוזר שר-הביטחון סבירה ביותר ומתקבלת על הדעת. הוא אף החל נוקט כמה צעדים מעשיים שיאפשרו לו לקבל את התפקיד.

מאז פרש מצה"ל ומהממשלה, קיבל עזר נציגויות של כמה חברות אמריקאיות שמספקות נשק, מוססים וציוד לחימה אחר לצה"ל. הוא מונה כירוש ראש מועצת- המנהלים של חברת אלז, שריכזה בידיה את נציגות חברות-הנשק, והחזיק בידיו באופן אישי 20 אחוז ממניות החברה. שאר המניות חולקו בין חמישה אנשים נוספים, ביניהם יצחק אלמוג, מי שהיה בעבר ראש מינהל הרכש במשרד-הביטחון, דויד קר ליץ, עוזרו של עזר וייצמן. מאחר שצה"ל מנהל את מצעיו בדבר הרכש שלו ישירות עם היצרנים, ללא צורך בתיווך של סוכי גים, הרי כל פעולתם של הסוכנים, אם היתה כזו בכלל, התבטאה בפעילות טכנית שתמורתה זכו במריתיון שמנים עבור כל עיסקה שעשו צה"ל או מערכת- הביטחון.

היה ברור לעזר וייצמן שהוא לא יוכל לבקש לעצמו אפילו את תפי קוד עוזר שר-הביטחון, כל עוד הוא נהנה מהכנסות ניכרות בנציג של חברות ייצור נשק אמריקאיות בי- ישראל.

משום כך מיהר בשבוע שעבר להיפטר ממרבית מניותיו בחברת אלז, תמורת סכומים שלא ניתן היה לגלות את שיעורם.

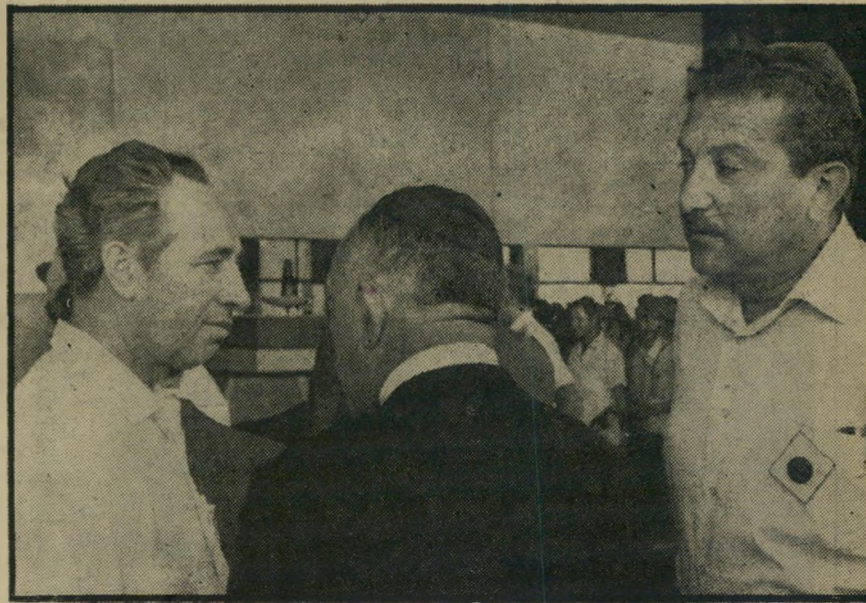
יה זה רק צפוי ומובן מאליו. שרביץ יציג וטו מוחלט וסופי לגבי מינויו של וייצמן כעוזר שר-הביטחון. אבל בני- תיים יצא כבר המרצע מהשק: הסתבר שעזר וייצמן אינו איזה נציג של חברת נשק קטנה. אלא סוכן ייבוא לנשק הגנה חיוני לצה"ל בסכומים של מיליונים רבים, שמהם הוא מקבל את עמלתו.

כמוהו קיימים עוד מיוחסים, מאנשי מערכת-הביטחון לשעבר, שקיבלו במתנה סוכנויות ונציגויות של מפעלי תעשיות נשק, והמייצגים אותן כעת כאזרחים בפני מערכת-הביטחון.

אזרחי ישראל, הנסחטים עד לשדם כדי לממן את צרכי ביטחונה של המדינה, זכאים לדעת:

- מי הם סרסורי הנשק של ישראל?
- מדוע נוקטת מערכת-הביטחון לשיי- רותם ואינה מקימה חברות מיוחדות שרווחיהם יורמו חזרה לקופת ה- מדינה?
- בזכות מה זכו המיוחסים מאנשי מערכת-הביטחון לשעבר במתנות מיליונים אלה?
- איזה אחוז מהוצאות הרכש של מדינת-ישראל זורם לכיסיהם של סרסורי הנשק?

כל עוד לא תינתנה תשובות מוסכמות על שאות אלו, יהיו ה- אזרחים רשאים להטיל ספק, ובי- צדק, במופרייותו של מחיר-הרמים הנתבע מהם תמורת מאמקי-הרכש של המדינה.

עזר וייצמן מוד שמעון פרס מחיר דמים לסרסורים

שת מניעי מופים או מערכות אלקטרוניות מתוחכמות, אלא לי השבון הכנק התוסף של כמה מתולכים.

הגילוי נחשף רק במיקרה, כתוצאה מפעולת-תגמול שהכין שר-הביטחון שמעון פרס ושהיתה מכוונת כנגד ראש-הממשלה יצחק רבין.

פרס נפגע מההשלכות שהיו לפרשת הסירוב להתחרות של אלוף (מיל.) אריק שרון מצה"ל. למרות שהוא, אישית, תמך בשיחות פרטיות בהחזרת שרון נאלץ פרס, בגלל חששותיו מפני משה דיין, לא לצאת

רחי ישראל עדיין האמינו כי בידי יש- ראל יש שליטה על התפתחות המאורעות במרחב. בעקביות של טרגדיה יוונית הור- בילו האטימות, הקשיחות והעדר המחשבה המדינית הפכוה אצל מדינאי ישראל לק- ראת פתיחת סיבוב נוסף של מילחמה. הצרה היתה רק בכך שאחרי מילחמה נוספת שוב יישאר מצבה של ישראל כפי שהוא עתה.

הממשלה

ילד טוב ירושלים

גוויתה של ממשלת

גולדה מאיר

קמה לתחיה השבוע

שנה אחרי מלחמת יום-הכיפורים, לי- אחר כל הזעזועים, מכות ההלם והתבי- עות לחילופי מיסטר, הוכיחה ממשלת יש- ראל בראשותו של יצחק רבין כי המעשה המופלא היחיד שהיא מסוגלת לחולל הוא להחזיר אחורנית את מחוגי הומן. כאילו שום דבר לא קרה ולא הישגה הלביש השבוע יצחק רבין את ממשלתו, שנועדה להיות ממשלת שנינו, בבגדים הדהויים שהבהירו כי זו אינה אלא ממשלת המשך לממשלת המחדלים של גולדה דיין ואבן. להטוטים מיפלגתיים. אחרי מיל-

המת עצבים שנמשכה שלושה חודשים, בהם הופעלו איומים בפורטש שהציגו את ממשלת רבין כחסרת כל כושר מימשל, נכנע יצחק רבין ללא תנאי לתביעות ה- מפד"ל לחזרתה לקואליציה, תביעות ש- אפילו אנשי המפד"ל שיערו שיקצצו בהן. בצל הסיטוט המופיע בדמותו של משה דיין, המרחף מעל יצחק רבין כמו חרבו של דמוקלס, היתגלה ראש-הממשלה כאיש חשבונות ולא כאיש עקרונות. תמורת הר- ספת חמישה קולות בסוחרים לתומכי ממ- שלתו, דבר שיאפשר לו להתחמק מהת- ייצבות בפני החבור, היה רבין מוכן ל- שלם כל מחיר.

המחיר ברור ביותר היה הקרבתה של השרה ללא-תיק שולמית אלוני, אלוני, שהיא לאמתו של דבר בת שברחה מה- בית ושכרה חדר בודד בכל הנוגע ל- סיה עם מיפלגת העבודה, נאלצה השבוע בלחץ חברי מיפלגתה לאיים בפרישה.

אלוני לא רצתה לעזוב את הממשלה. אולם לפתע התבהר לה כי אין לה דרך חזרה מהצהרותיה בשבועות האחרונים, באמצעותם ניסתה לגנוע את הכניעה ל- מפד"ל. היא בנתה גולם ממנו לא יכלה להיפטר עזר. רבין, שלקח בחשבון את אפשרות פרישתה של אלוני, עשה שיקול קר על פיו שקולים שמונה הקולות ה- בטוחים של המפד"ל כנגד שלושת הקו- לות של אלוני. הוא האמין גם כי אחרי שירת "שובי, שובי השולמית" ניתן יהיה כעבור זמן לשכנע את שולמית אלוני ו- מיפלגתה לחזור לקואליציה.

גולדה חיה ונמצאת בממשלת

רבין. הימורו של יצחק רבין הצליח יפה יותר כאשר הימר על הליברלים העצמ- איים ומפ"ם, שניסו אף הם במרוצת ה- חודשים האחרונים להעמיד פנים של מיפ- לגות עצמאיות עם עקרונות ותנאים של "ייהרג ובל יעבור". הסתבר כי אפילו אם היה רבין מצרף לממשלתו את הליגה להגנה יהודית של הרב כהנא, לא היה בכך כדי למנוע את הצמדותם של שרי הל"ע ומפ"ם לכסאותיהם.

תוך כדי מהלך המשא ומתן הסודי בין ראשי המפד"ל מצד אחד, לבין רבין ושר- המישפטים חיים צדק, שניהלו את המג- עים הקואליציוניים בשם המערך, כמעט ונשכחה הסיבה המוצהרת לאי כניסת ה- מפד"ל לממשלה עם הקמתה: פרשת ה- גיור כהלכה ומיהו יהודי? במידה רבה של צדק, הניחו העסקנים הממלגתיים ה- ציניים כי עוילם-גוילם וכי ניתן להתל ב- ציבור הבוחרים הישראלי בצורה הנלענת ביותר. הפיתרון שנמצא לבעיה, בדמות הקמת פאסדה שרים לענייני גיור שנועדה להיות פאסדה לאחיות עיני הציבור.

כאשר יציג יצחק רבין את ממשלתו המורחבת בפני העם, לא יהיו לו הרבה סיבות להתנאות במעשיו. הוא הצליח, ב- תמרונים גואשים, לחזור בדיוק לנקודה ממנה יצא בתחילת השנה. הישגו היחיד הוא הקמתה לתחייה של קואליציה גולדה מאיר, עם כל הנובע מכך לגבי מציאת מוצא מהמבון המדיני והכלכלי אליו נק- לעה ישראל.

כך, תמורת שאיפתו להאריך בכל מחיר את תקופת כהונתו כראש-ממשלה, חת- מיץ רבין הודמנת היסטורית, בלתי חוזרת אולי, לחולל תמורה בהנהגת המדינה.